

М а р а. — Вмислена. Да, права си.

Й о в к а. — Тогава кой отъ двата трѣбва да бжде желаемото нѣщо за една жена! Кой е пжтя къмъ развитие! Кое отъ двѣтъ стрѣмления би дало тласкъ къмъ възвишеното, свѣтлото.

М а р а. — Безпорно стрѣмлението къмъ художника творецъ.

Й о в к а — Да! А ако и двама ний тръгнемъ по тоя пжтъ, ще си прѣчимъ ли една на друга! Когато двѣ птици полетятъ къмъ свободното пространство — тѣ не си прѣчатъ, а се само поощрѣватъ една друга и тѣй по леко отлитатъ въ далечния свободенъ просторъ

М а р а. — Съ напрѣгнато внимание. Говори ми, Йовке, азъ усѣщамъ, че въ душата ми става нѣщо —

Й о в к а. — Така ний ще се почувствуваме като двѣ сестри, духовно възродени и съ еднакъвъ захласъ ще съзерцаваме откроснитѣ върху платното, безсмъртни блѣнове на Боря; ще живѣемъ съ тѣхъ; ще кжпимъ душата си въ заритѣ, що като на пролѣтно слънце изкрятъ изъ творбигѣ му; ще се вслушваме въ онова мълчание, което той тѣй осѣзателно прѣдава въ въздуха на неговитѣ картини и въ нашитѣ души ще почнатъ да никнатъ цвѣтята, които само Борьовата душа познава; ще възрастнемъ, и може би, единъ день, ако не на равно, то поне до него ще се възмогнемъ. И когато той ни види тѣй приближени, ще си подаде ржката да го стигнемъ и да бждемъ негови другари тамъ, отъ гдѣто той тѣй волно и самотно гледа на свѣта. — И вѣрвай, той ще ни обикне, както е поклонникъ на своя талантъ. Защото геня еднакво люби както онова, което твори, тѣй и оновова, който наистина разбира душата му

М а р а. — Всичко туй е тѣй хубаво казано и тѣй вѣрно ми се показва, че —

Й о в к а. — Много понятно: да разбирашъ единъ човѣкъ въ неговитѣ съкровени пожелания, то е да си частица отъ него; а да се стрѣмишъ къмъ него — то е да станешъ плътъ отъ неговата плътъ. А станемъ ли плътъ огъ плътята на неговата душа, той ще ни възлюби тѣй, както майката възлюбва чадата си. А има ли нѣщо по-силно и по-чисто отъ любовта на майката!